

[Gert Petersen]

melser, ville der være tale om et bedrageri over for vælgerne. Nu håber jeg, det er klart.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er tankeeksperimenternes tid, vi lever i. Forudsæt, at vi nu fik ungdomsgarantien helt og fuldt gennemført, var det så forræderi?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Vi er nødt til at repetere en gang til: ungdomsgaranti, ophævelse af fastfrysningen af dagpengeordningerne, ophævelse af karensdagsordningen og ophævelse af fattigdomspara-graffen. Jeg ved godt, at der er nogle socialdemokrater, som nu er begyndt at tale om, at det ikke er ultimativt ment med disse fire krav. Jeg mener, at de er så præcise og egentlig så beskedne økonomisk, at det er en sørgelig historie, hvis man bakker ud af et eller to eller tre af dem og nøjes med bare et enkelt for at stemme for finansloven. Jeg håber, jeg har gjort det helt klart.

Vi vil ikke bebrejde jer bedrag over for vælgerne, hvis I får gennemført disse fire krav og af den grund stemmer for finansloven. Hvis socialdemokratiet derimod bare lader sig købe for en lille beskeden andel af disse krav, synes jeg nok, at socialdemokratiet har taget et skridt, som vil styrke den borgerlige regering, det borgerlige Danmark, og svække arbejderbevægelsen. Jeg håber ikke, at det sker.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil da godt gøre den lille bemærkning til ordvekslingen for et øjeblik siden, at den i mine øren gør det fuldstændig klart, at hr. Svend Auken og socialdemokratiet lige så godt kan være klar over fra starten, at de aldrig kan tilfredsstille den store revser hr. Gert Petersen. Intet politisk forlig, som måtte blive indgået, vil kunne tilfredsstille hr. Gert Petersen, som jo med sin tale i dag satte sig selv og sit meget store følge her i salen bastant uden for, hvad der har med centrale afgørelser i dansk politik at gøre.

Valgets udfald var klart i to henseender. Den ene var, at regeringen fik mandat til at fortsætte, og den anden var, at regeringen

ikke kan fortsætte alene. Det er en mindretalsregering, den må forhandle sig frem til flertal; og her og nu, straks efter valget, i den kommende uge og de kommende uger ligger der to opgaver foran folketinget.

Den første opgave er en øget forbedret indsats imod ungdomsarbejdsløsheden. Efter det radikale venstres opfattelse er det nødvendigt at gøre indsatsen stærkere og bedre. Alle partier har været enige om det under valgkampen. Tiden er nu til, at folketinget handler. Det er ikke tilstrækkeligt at sætte nogle andre tal ind på en finanslov. Problemerne omkring ungdomsledigheden er så komplekse og rører ved så mange af samfundets institutioner, lovgivning, organisationer, regler og vedtagelser, at meget dybtgående overvejelser, forhandlinger og beslutninger er nødvendige. Det gøres ikke ved et tal på finansloven, det gøres i øvrigt heller ikke ved i lovgivning at vedtage pæne ord om ungdomsgaranti el.lign. Disse forhandlinger om ungdomsarbejdsløsheden vil komme til at præge de kommende uger, og det er det radikale venstres håb, at folketinget i stor enighed kan beslutte sig for skridt, der forbedrer indsatsen, og at dette samtidig kan blive en indgang til den anden store opgave, der ligger foran folketinget, nemlig at få vedtaget en finanslov.

Valget kom jo, fordi et flertal stemte imod finansloven. Efter valget er der ikke et flertal imod finansloven. Det var jo et hovedargument for socialdemokraterne. Jeg husker meget tydeligt, den dag afstemningen fandt sted, at det var argument nummer 1, at regeringen ikke havde bragt sit parlamentariske grundlag i orden, og derfor måtte socialdemokratiet stemme imod. Man kunne ikke stemme for en finanslov, når regeringens parlamentariske grundlag – det vil i denne sammenhæng sige fremskridtspartiet – havde stemt imod en finanslov, som de selv på forskellige punkter havde haft indflydelse på, bl.a. i forbindelse med det økonomiske forlig i oktober.

Denne begrundelse for at stemme imod finansloven er væk. Der er ikke i det nuværende folketing et flertal imod finansloven. Begrundelsen for at stemme imod er væk, og jeg tillader mig at gå ud fra, at socialdemokraterne mente den begrundelse alvorligt, at det ikke var på skrømt, man brugte det argument over for vælgerne, og jeg tillader mig derfor også at gå ud fra, at når det kommer